

ke får direkte fordel af de lavere priser, som ville være resultatet af en egentlig priskonkurrence.

Ved at forbyde rabatter til apotekere kan priskonkurrencen genskabes. Det bliver herefter ikke rabatten til apotekeren, der afgør, hvilket lægemiddel patienten får udleveret. Den retablerede priskonkurrence vil medføre lavere udsalgspriser til gavn for patienterne og de offentlige medicinudgifter. Vigtigheden heraf understreges af, at ikrafttræden af EØS-aftalerne formodes at medføre en vækst i omfanget af parallelimport af lægemidler fra bl.a. Sverige. Kun med et forbud mod rabatter vil de internationale prisforskelle komme forbrugeren direkte til gode gennem en reduktion i prisen på det enkelte lægemiddel.

Rabatterne ydes typisk til større apoteker, som derved kan øge deres overskud på bekostning af de – typisk mindre – apoteker, som ikke kan opnå rabatter i samme omfang fra leverandørerne. Rabatterne forrykker hermed grundlaget for apotekernes udligningssystem. Dette billede bekræftes i en opgørelse af apotekernes rabatter i 1992.

Rabatterne kommer endvidere ikke direkte forbrugeren og sygesikringen til gode, hvilket ville være tilfældet, hvis de i stedet blev konverteret til generelle prisnedsættelser.

Hvis rabatterne skal »inddrages« og konverteres til lavere priser, kan det med den nuværende ordning kun ske gennem en generel nedsættelse af apoteksavancen svarende til det totale omfang af ydede rabatter. En sådan avanceredsættelse vil imidlertid også ramme de apoteker, der ikke har opnået nævneværdige rabatter.

Når princippet om ens udsalgspriser på alle apoteker ud fra overordnede sundhedspolitiske synspunkter må fastholdes, er den eneste løsning på de voksende problemer for hele apotekssektoren med de omsiggribende ratordninger efter regeringens opfattelse, at der indføres et forbud mod at yde eller modtage rabatter.

Rabatter omfatter i henhold til forslaget også præmier eller andre økonomiske fordele, som ydes i forbindelse med salg eller markedsføring af apoteksforbeholdte humane såvel som veterinære lægemidler til private apoteker. Dette gælder også naturalier, med mindre disse er af ubetydelig værdi og står i forbindelse med udøvelsen af apoteksvirksomheden.

Udtrykket økonomiske fordele omfatter også kredittider, som forlænges ud over den i branchen almindeligt anvendte kredittid på løbende måned plus

45 dage. Dette er i overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens vejledning om apotekernes driftsregnskaber, hvorefter forrentningsudgiften på regnskabet opgøres med udgangspunkt i en kredittid på løbende måned plus 45 dage.

Forslaget omfatter også den forrentning af apotekeres indeståender hos leverandører af lægemidler, der overstiger almindelig bankrente for indlån.

Såfremt en leverandør af både apoteksforbeholdte lægemidler og frihandlesvarer yder en apoteker rabat på frihandlesvarer, der overstiger den i branchen sædvanlige rabat på de omhandlede varer, vil en sådan rabat blive betraget som en omgåelse af forbuddet mod at yde rabat.

Med bestemmelsen forbydes både apotekere og apotekspersonale at modtage rabatter m.v. Endvidere forbydes leverandører af apoteksforbeholdte lægemidler at yde rabatter m.v. til apotekere og apotekspersonale.

Det vil blive betragtet som en omgåelse, hvis rabatten ydes til apotekerens hustru eller en anden nærtstående person.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om konsekvensrettelser.

Til nr. 5

Med bestemmelsen strafbelægges overtrædelse af forbuddet mod at yde eller modtage rabatter. Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes overtrædelse af forbuddet mod at yde eller modtage rabatter med bøde. Forbeholdet om, at højere straf kan være forskyldt efter anden lovgivning, henviser bl.a. til straffelovens § 299, nr. 2, som rummer mulighed for straf med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder.

Overtræder en apoteker groft eller gentagne gange forbuddet mod at modtage rabat m.v., kan der i henhold til apotekerlovens § 25 rejses sag om tilbagekaldelse af apotekerbevillingen.

Til § 2

Regeringen finder det nødvendigt, at lovforslaget træder i kraft så hurtigt som muligt efter lovens vedtagelse. Derfor foreslås det, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

For så vidt angår bestemmelserne i stk. 2 og 3 henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.